

Tretie Slnko

1.

keď
som Ťa
prvýkrát
objal

to bola tá chvíľa

keď si sa pozerela na nebo

(naše prítomnosti sa zliali)

a Ty si uvedomila

že pohľad na hviezdy

je vlastne
pohľad
do
seba

(že
ak
by
niekto
povedal)

že
čo
vidíš

je
možno
už
dávno
chladné

že
čo
vidíš

je
odjakživa
ďaleko

že by to bol presný opak
toho

ako
Ťa
v
ten
večer

moje
ruky
hriali

keď
som
Ťa
prvýkrát
objal

bolo to objatie tisíce

keď
prirátame
tie

kde sme boli podľa Tvojich predstáv
tajne

kde sme boli podľa mojich predstáv
tajne

a
tie

ktoré
sa osud pokúšal

dostať
na
povrch

keď
som
Ťa
prvýkrát
objal

bolo to
akoby sme
ležali
blízko

a Ty povedala
aby som
o sebe
rozprával

(dokým
bude
vonku
pršať)

bolo to
akoby sme
ležali
blízko

a ja povedal
aby si rozprávala
o
sebe
Ty

dokým
bude
horieť
ohně

(ale nebolo oblakov)

(bolo okolo nás chladno)

a na chvíľku
som
cítil
diaľku
mora

lebo
Tvoje
slzy
chutili
slano

2.

P.S.:

dávno
pred
tým

ako
sme
sa
narodili

boli
naše
životy
vtkané
do
času

(aby sme neurčili
ich začiatok)

(aby sme netušili
kedy sa
spojia)

a
ja
neskôr
videl

ako
ním
skrášľuješ

celé
plátno

P.S.2:

dávno
pred
tým

ako
sme
sa
narodili

bolo
ticho
nepresné

bolo
ticho
prázdne

až kým raz
dozrelo

a
niekto

mi

vryl

Tvoje

meno

do

duše

P.S.3:

dávno

pred

tým

ako

sme

sa

narodili

bola určená

aj

táto

chvíľa

kde

zist'uješ

že pútavosť
mojich
dotykov

je
odvodená

od
počtu

našich
sĺz

3.

snívalo

sa

mi

že

ma

ľúbiš

že

mi

to

len

tak

povieš

(nečakane)

keď

budeme

sami

snívalo

sa

mi

že to

v

sebe

dávno

tajíš

že
len
nevieš

ako
mi
to
povedať

(a
že
dúfaš)

že
budem
prvý

snívalo
sa
mi

ako
nás
predbehnú
vlastné
dotyky

(ale v tom som precitol)

(vystúpil von)

(už
Āa
videl)

(ako
ideš
oproti)

(ako
sa
usmievaš)

(nesúc náš čas)

do ktorého sa
práve
vpili

neďaleké
zvony

4.

P.S.:

...chýbaš mi
(a ak by si toto náhodou čítala)

vedz
že som tam dnes bol

že som na Teba myslel

(prižmúriac oči)

(sa
Ďa
v
duchu
pýtal)

kedy si
prídeš
vyzdvihnúť
môj čas

(môj pokoj)

a
moje
dotyky

P.S.2:

chýbaš mi
(a ak by si toto náhodou čítala)

vedz
že tam ešte som

(čakám
kým
sa
zotmie)

(ale sľubujem

že
sa
čoskoro
vrátim)

hneď
po tom

ako
si
prečítam
odpoveď

ktorú
mi
napíšeš

na
nebo

5.

P.S.:

pred tým
ako som Ťa spoznal

delil som ľuď
na tých
ktorí sú spolu

(ale každý zvlášť)

a na ľuď
ktorí sú každý zvlášť

(ale
napriek
tomu
spolu)

P.S.2:

pred tým
ako som Ťa spoznal

zažil som oboje

(akoby sa osud snažil vtesnať
svoje skúsenosti z viacerých životov)

do
môjho
ohraničeného
času

(povedzme

že to bola skúška)

(alebo len skrytý zámer)

(aby som dospel skôr)

a Ty si si ma
neskôr
vôbec
všimla

P.S.3:

(pred tým
ako som Ťa spoznal)

netušil som

že
Tvoja prítomnosť

nezmení
nič na tom

ako mi
dokážeš
chýbať

6.

P.S.:

dnes

(keď som
na Teba
spätne
myslel)

nevedel som

ako vtesnať

všetko
čo cítim

do zopár myšlienok

(máš pravdu)

(som silný)

len niekedy neviem

ako
mám
zvládnuť
moje
city

(a vždy

keď sa o to pokúšam)

cítim
ten zázrak

(ten jediný zázrak)

ako
Tvoje
srdce

ktoré som niekedy spomalil

(ktoré som niekedy zrýchlil)

bije
neomylne

počas
celého
môjho
života

P.S.2:

dnes

keď
som
na
Teba
spätne
myslel

spomenul som si

ako
sa mi
nedávno
snívalo

že
som
nepredvídane
zomrel

(dozvedela
si
sa
to
neskôr)

(oveľa neskôr)

a keď som sa zobudil
pochopil
som

aké
nenútené

je
naše
puto

ktoré nam dovoľuje
byť
spolu

ktoré nám
dovoľuje
sa kedykoľvek rozviazať

(a vlastne na tom
vôbec
nezáleží)

lebo my nerozhodujeme
o tom

že
sa
navzájom
ľúbime

7.

chcem Ťa držať
(ale upierajú mi Tvoje objatie)

chcem nadviazať túžby
(ale upierajú mi pamätanie snov)

chcem sa Ťa dotknúť
(ale upierajú mi Tvoju blízkosť)

chcem Ťa počuť
(ale upierajú mi okolité ticho)

chcem
byť
pri
Tebe

(aj bez objatia)

(aj bez snov)

(aj bez blízkosti)

(aj s okolitým šumom)

len Ty
(taká aká si)

len ja
(taký aký som)

(zapozeráme sa
do diaľky)

(niečo zamlčíš)

(ja to vycítim...)

(ale v tom
sa
nenápadne
zoznámia

naše
ruky)

8.

P.S:

teraz

(ak
by sme mohli byť spolu)

a Ty nemusela vymenovať nič z toho
čo sa u Teba udialo

(za celý ten čas)

(keď si mi chýbala)

(keď sme obojstranne brali
ten správny pohľad)

na nesprávnych
ľuďi

chcel by som si na sebe
na chvíľu premietnuť

Tvoje
myšlienky

P.S.2:

teraz

ak by sme mohli byť spolu

porozprával by som Ti o tom
ako vnímam jar

ako vnímam miešanie svetla

ako vnímam odstupy v kvitnutí

(a ako ich prekládam do šťastia)

(ale pritom by to boli len Tvoje vety)

že si rada pri mne

(že to nevieš opísať)

ale do istej miery

Ťa prit'ahuje

môj

smútok

ktorý

si

sama

nepripustíš

P.S.3:

teraz

ak

by sme mohli byť spolu

by som Ťa upokojil

(že ešte stále
tu je ten strom)

pri ktorom
si ma
prvýkrat
pobožkala

(že na Teba
čakám)

lebo
ročné
obdobia
ma
naučili
verit'

v
symetriu
času

9.

P.S.:

raz si povedala

že si nebudeš

pýtať

povolenie

že si nebudeš

pýtať

odpustenie

a začiatok slova

a začiatok úsmevu

(každého môjho prejavu

že to aj ja tak cítim)

sa znenazdajky

začali

prelievať

do

našich

bozkov

P.S.2:

raz si povedala

že to čo sa pred
chvíľou
stalo

je dostatočný dôvod

prečo sa
neoplatí deliť sny

(že sa niekedy udejú skôr)

ako si ich uvedomíme

(a keď si ich uvedomíme)

musia sa opakovať

(a opakovať)

aby bolo menej toho

čo
sme

v
budúcnosti
zmeškali

P.S.3:

raz si povedala

(niččo v zmysle)

že nás zachránili naše túžby

a ja som premýšľal
akým bohatstvom

je
naša
skromnosť

že jediné
čo
potrebujem
je

aby si cítila
že si časťou mojich snov

(keď
sa
zajtra)

pri
mne
zobudíš

10.

keď zaspávaš
a sa opäť čoraz viac schúliš
do Tvojej samoty

okolie mizne

(okolie chladne)

a Ty za každé jedno sklamanie

objavuješ ďalšie slnko

najprv
tyrkysové

neskôr
perleťovobiele

aby prikryli Tvoj svet

(zatiaľ

čo

Ty

zo

seba

spúšťáš)

ešte

jedny

ruky

keď zaspávaš
a si už dostatočne schúlená
do Tvojej samoty

spomínaš
ako si nedávno
kričala

v strede davu

(nikto Ťa nevnímal)

(nikto Ťa nepočul)

až časom
si
zistila

že to malo zmysel

že len málokto je schopný
si uchovať

ten
vzácný
druh

odvážneho
smútku

keď zaspávaš
a sa posledný krát schúliš
do Tvojej samoty

v diaľke počuješ niečo
čo počujem ja

povieš
že je to krásne

a ja poviem
že je to ako Ty

(Ty sa usmeješ)

(aby si ráno)

(aby si zajtra)

(aby si nasledovné noci)

opatrne
uverila

že už
dávno
niekto
chodí

tajne
polievať

tie nedostupné kvety

do Tvojich
nedostupných
snov

11.

P.S.:

ja viem
sľúbil som Ti

že Ti napíšem básň

niečo o tom
ako vnímam
chvíle

keď sa dotýkajú
naše slzy

ale nakoniec
som zastal na mieste

kde som včera sledoval nočné nebo

(bolo ešte svetlo)

(zatvoril som oči)

predstavujúc

ako hovoríš

že chceš niekomu chýbať
(tak ako dokáže Tebe niekto chýbať)

že chceš niekomu patriť
(tak ako Ty dokážeš niekomu patriť)

že chceš Tvoju silu cítiť predovšetkým v tom

ako postupne
zviditeľňuješ
Tvoju
zraniteľnosť

P.S.2:

(ja viem)

sľúbil som Ti
že Ti napíšem básň

ale vlastne Ti chcem
len
povedať

(že som celý deň na Teba myslel)

(že cez Teba cítim seba)

(že
aj
preto)

Ďa
nik
nedokáže
nahradit'

12.

P.S.:

raz som Ti písal
že mávam často tie isté sny

v jednom sa učím od kvetov
ich trpezlivosti

je december

(mäkko
padajú vločky)

ale ony vedia
že sa budúcnosť
raz preleje do prítomnosti

(že sa minulosť
raz preleje do prítomnosti)

a nastane
ich
obdobie

v druhom si pri mne

(zrkadlíš môj pokoj)

a ja neviem
koľko seba musím vynaložiť
aby som sa dostal

do Tvojich
myšlienok

(ale ja som tam)

(nemenne)

lebo zvyšok sa Ťa pokúša dostať
z Tvojho sveta

(aby ostal sám)

(aby si cítila to prázdne pohodlie)

mimo neho

P.S.2:

raz som Ti písal
že mávam často tie isté sny

(ako cez ten zvláštny strach)

(na začiatku mája)

(vnímam všetko to svetlo)

(to všetko nevyhnutné)

(každý Tvoj nádech)

ako pri mne

obnovuje

Tvoj
život

P.S.3:

raz som Ti písal
že mávam často tie isté sny

(a dnes je ten deň)

(keď zatvoríš oči)

aby si precítila celý rozmer

(toho jediného)

(najpriamejšieho)

Púbim

Ťa

13.

(už je pondelok)

a ak by si sa pýtala
na čo práve myslím

povedal by som Ti
aby si zatvorila oči

že Ti opíšem
ako som včera čakal

kým bude čo najlepšie
vidieť

na
hviezdy

(aké úžasné bolo nebo)

(ako som v srdci oddial'oval ráno)

lebo dnes

(vlastne často cez týždeň)

má menej priestoru
bit'
sebou

(už je pondelok)

ak by si sa spýtala

na čo som pri toľkých svetlách myslel

povedal by som Ti
že som v nich hľadal odpoveď

či niektoré prekážky
sú naozaj nevyhnutné

(aké by to bolo bez nich)

a či práve tie podmieňujú
tú vzácnu spätosť
našej
lásky

(už je pondelok)

a ak by si sa spýtala
či už môžeš otvoriť oči

povedal by som Ti

(že ešte chvíľu)

(že práve vidieť

ako biely dáždňik
odlieta z púpavy)

(ako
ho sleduješ)

akoby si pod ním
rozprestrela

neviditeľnú sieť
z Tvojej
pozornosti

(ale Ty
nadstavíš dľaň)

(preletí tesne nad ňou)

(Ty sa usmeješ)

(spomenúc na to všetko)

z čoho sa
skladá
Tvoj život

14.

dobré ráno
miláčik
(tu je káva pre Teba)

(a ak budeš mať chuť
porozprávaj mi
čo sa Ti snívalo)

(zatvoríš
pomaly
viečka)

myslím že si opäť predstavuješ
ten svet

to všetko zvláštne
čo si videla

ale po chvíli povieš len jemné “ďakujem”

(držiš ma za ruku)

a ja neviem či vieš
že v noci
počas Tvojich snov

(hľadajúc bezpečie)

si
sa
ku mne
vtúlila

15.

a Ty si mi povedala:

“milujem ten pocit

(keď

na

mňa

myslíš)

keď sa pýtaš

“ako sa máš?”

a ja Ti najprv poviem

niečo menej dôležité o sebe

lebo

sa

usmievaš

(lebo aj ja sa usmievam)

a Ty sám

si vieš najlepšie

z mojich očí vyčítať

ako

sa

cítim”

16.

dobrú noc^{*}

^{*} milujem Ťa

17.

P.S.:

dnes

keď som sa dostal za okraj
mojich myšlienok

predstavoval som si
že si pri mne

(že sa prechádzame)

bola to tá istá cesta
(ako vtedy)

bol to ten istý strom
(ako vtedy)

bol to ten istý pohľad
(ako vtedy)

bolo to to isté ticho
(ako vtedy)

nezmenil som sa ani ja

(a verím
že si sa nezmenila
ani Ty)

i keď dúfam
že budúcnosť pozná
aspoň jeden zrozumiteľný dôvod

prečo si teraz
máme
chýbať

P.S.2:

dnes
keď som sa dostal za okraj
mojich myšlienok

predstavoval som si
ako položím dlane
na Tvoju tvár

a Ty si uvedomíš že tma
neexistuje

(že je to iba chýbajúce svetlo)

a že práve to svetlo
že práve tieto dotyky

(to všetko čo skrývame pod srdcom)

nás ako jediné
dokáže odpútať od smrti

P.S.3:

dnes
keď som sa dostal za okraj
mojich myšlienok

rozprávala si mi o jednej Tvojej spomienke

bola to ta istá cesta

(ako tu)

bol to ten istý strom

(ako tu)

bol to ten istý pohľad

(ako môj)

bolo to to isté ticho

(ako vôkol)

(zatvorila si oči)

(strom kvitol)

(ticho

vlnilo)

(a moje dlane

Ďa

hriali)

18.

(vieš)

kedysi
som mával
z rozlúčky strach

lebo nedá sa rovnakou časťou srdca
ľúbiť niekoho iného

(ale mne neostala žiadna ďalšia)

(ľúbim Ťa každou)

a až neskôr som si uvedomil
že všetko ostane čisté

že všetko ostane správne

dokým Ťa nebudem chcieť vlastniť

že je v poriadku

(keď nevieš)

že je v poriadku

(keď nechceš)

a že je v poriadku

keď sa nanovo rozhodneš

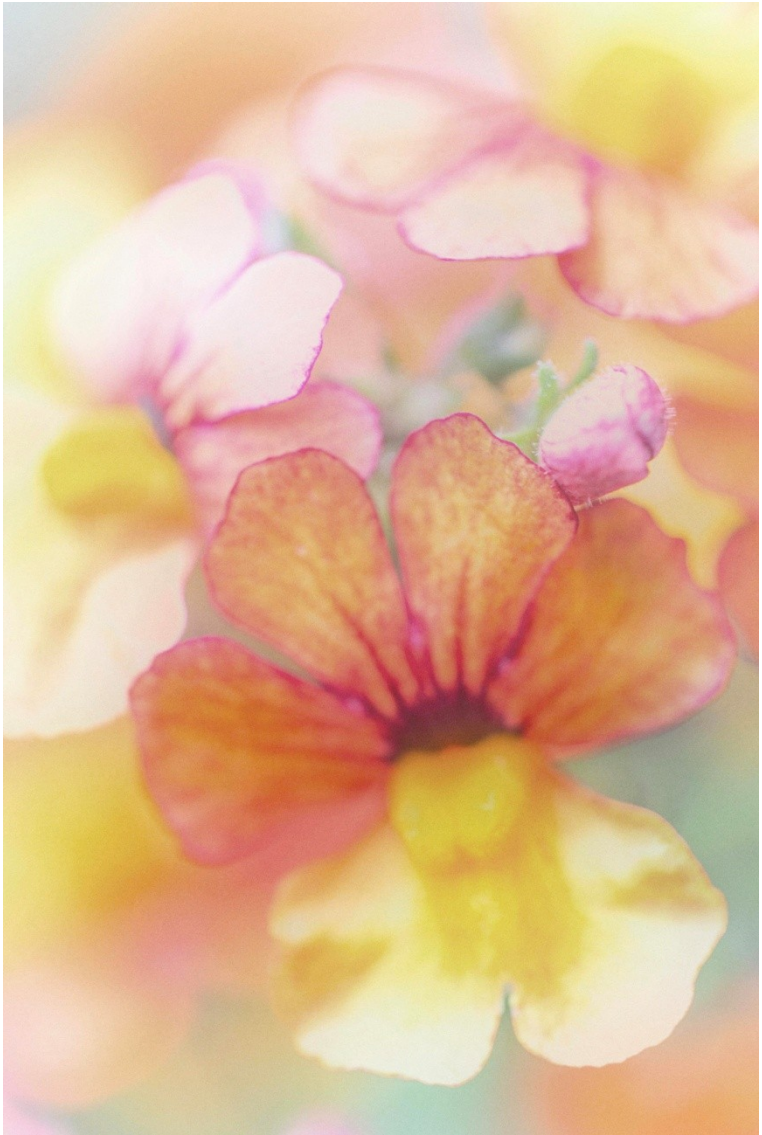
že
si
moja

19.

uteč so mnou *

* Půbim Ťa

20.

P.S.:

dlho som Ťa nevidel

(a ak si myslíš
že je všetko doriešené)

verím
že bude až vtedy

keď sa Ťi aspoň na chvíľu

opät'

pozriem

do

očí

21.

chýbaš mi

(a je to pre mňa zvláštne)

(že v poslednej dobe
dokážem opäť plakať)

(všimol som si)

ak by si sa pýtala
čo sa zmenilo

že keď zatvorím oči

(je tam niečo nové)

vidím
navrstvené ticho

vidím kraj lesa

neznáme
miesto

(niečo ako budúcnosť)

do ktorej niekto nedávno vtikal
jedno ráno

kde sa po rokoch vrátim z mojich snov

a je tam myšlienka

že niektoré z tých slz

patřili
Tebe

a že
právě
preto

sa
právě
Ty

(právě
při
mne)

zobůdzaš

22.

dnes
keď som čítal
že ticho
je jediným priateľom
ktorý nás nikdy nesklame

(myslel som na všetky tie chvíle)

keď
som
bol
sám

(keď som sa opatrne blížil

ku
vlastnému
tieňu)

(ale Ty si bola predsa len bližšie)

(pripomínajúc mi)

Tvoju nenahraditeľnosť

(že si diamant)

ktorý zo seba príliš veľa žiari

a
preto

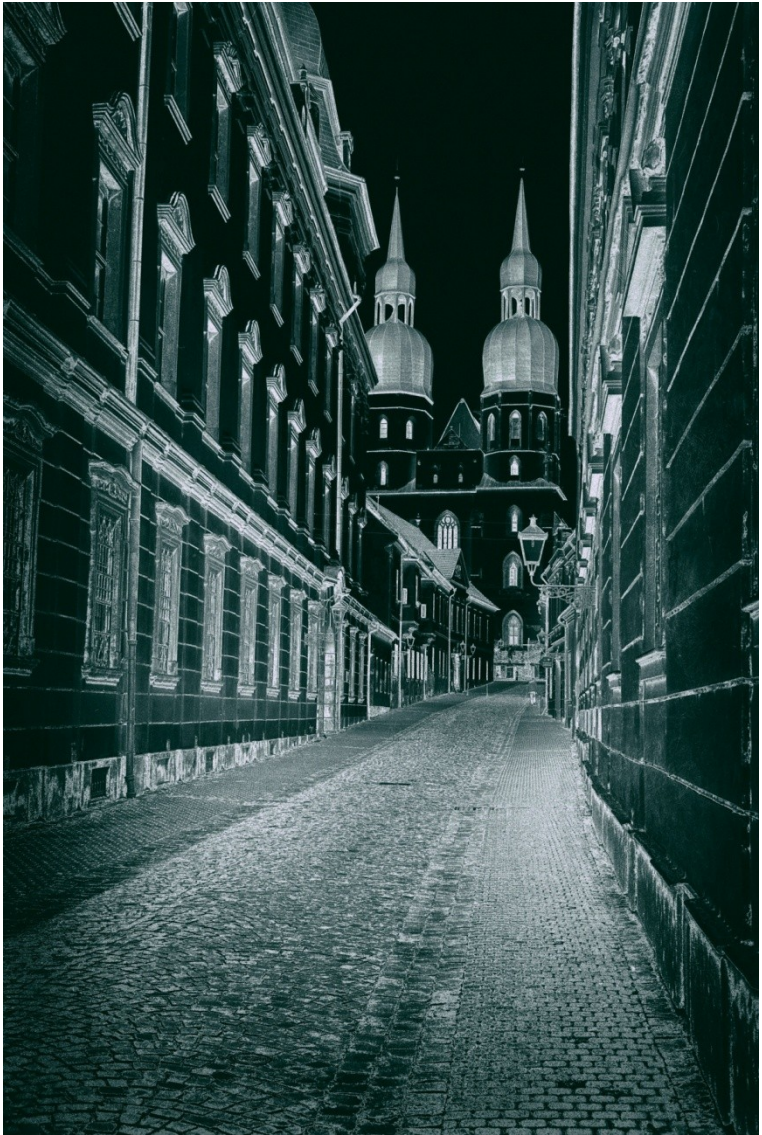
vlastne
ani
sama
nevieš

kto
si

a že
vlastne
preto

(aj keby si hockto želan)

Ľa
nikdy
neuvidí

23.

nemôžem zaspať

(počúvam dážď)

a myslím opäť na Teba

na Tvoje dotyky

(a to ako sa na mňa zvykneš pozerat')

že to všetko

je jedinou možnosťou

ako sa odpútať od

myšlienok

že je to ako

keď sa vytiahne kotva

a pod čiernou plachtou roztrúsených

hviezd

sa naša loď

(svojvoľne)

rozkniše

cez

more

(nemôžem zaspať)

počúvam dážď

ktorý prelína skutočnosť

že tu nie som

(že som pri Tebe)

a my sa túlame Tvojím mestom

kde si doma

kde je noc

kde pri každom z mojich mlčaní

obkreslíš

další

kúsok

Tvojich

spomienok

(viem)

nie som ich časťou

(viem)

že sme príliš krátko na tomto svete

aby sme mohli preskúmať všetky

dôsledky našej lásky

(viem)

že je ťažké pochopiť smútok

uväznený vo mne

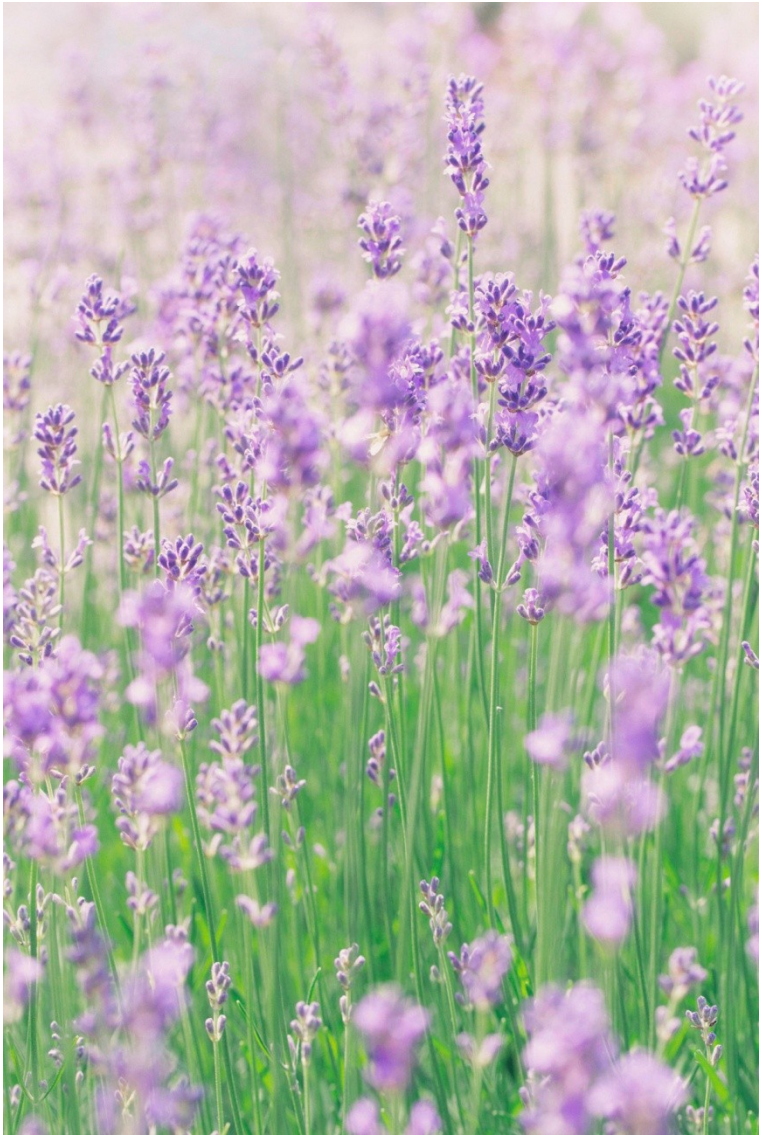
(ale neviem prečo)

osamote

inak

voňajú

slzy

24.

P.S.:

opäť sa mi s Tebou snívalo

(pamätám si presne Tvoj úsmev)

(pamätám si presne Tvoje pery)

Tvoje

“som šťastná

že

neexistujú

dočasné

sny”

a bolo cítiť

ako sa prítomnosť vzdialuje

ako za všetko krásne

čo bude

sa ku nám privialo ticho

ako za všetko krásne

čo bolo

nás na chvíľu

navštívili

slzy

P.S.2:

opäť sa mi s Tebou snívalo

(pamätám si presne úsmev)

(pamätám si presne pohľad)

Tvoje oči

ako som pri nich premýšľal

že ma potrebuješ

(že je to moja odvaha)

cítiť za Teba to

čo

si

sama

nepripustíš

P.S.3:

opäť sa mi s Tebou snívalo

(chcel som Ti napísať)

(dokým je to čerstvé)

že si

v bezpečí

(zakaždým)

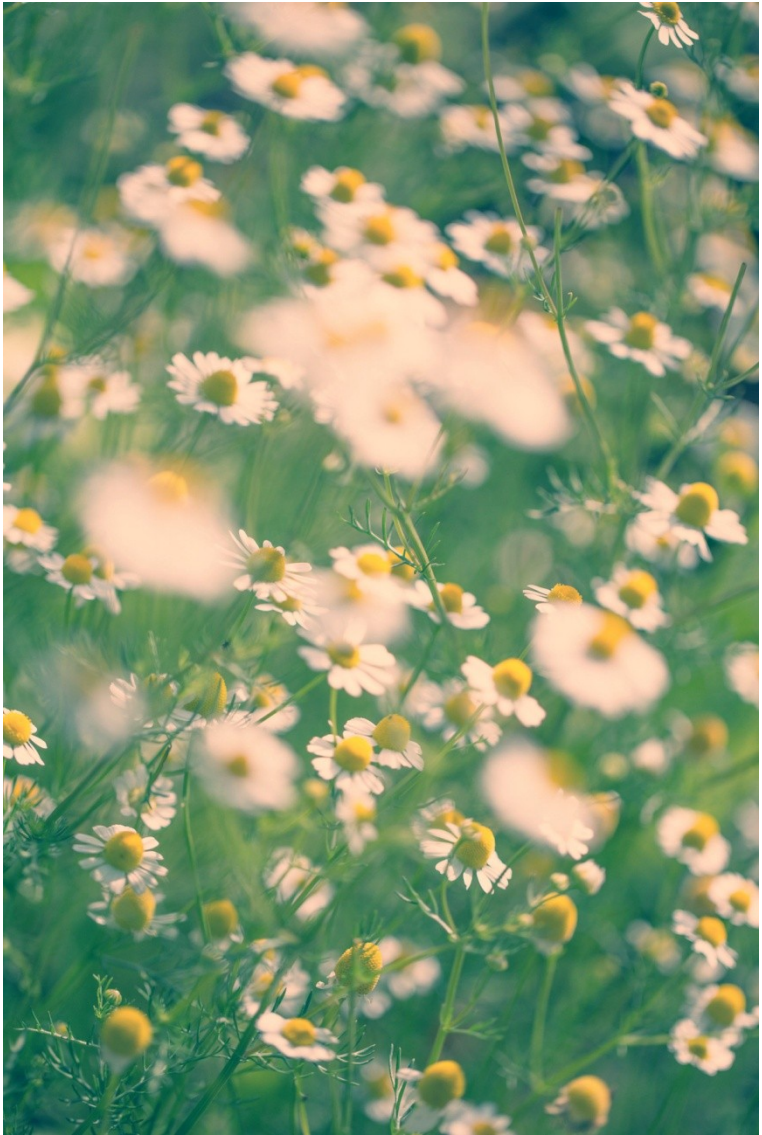
keď

sa

schúliš

do mojich

myšlienok

25.

miláčik
som tu pre Teba

(ja viem)

bolest' je
keď sa neskrývaš

že je to zároveň jediná možnosť
ako cítiť šťastie

(hlboké)

(nezištné)

Tvoje

(len Tvoje)

(alebo naše)

opodstatnené šťastie

(viem)

to môže byť
aj vtedy
keď plačeme
cez zatvorené oči

(lenže už som sa
tisíckrát klamal)

ale aj tak
sa neviem zmieriť s tým
že
raz zomrieme

(preto)
miláčik

som tu pre Teba

(ja viem)

(ale ak by si chcela)

kedykoľvek
nájdeš
to
tajné
miesto
v
mojom
srdci

(lebo keď si odchádzala)

som Ti bez slov sľúbil

že po každej búrke

budem
obnovovať
Tvoje
stopy

26.

sme oveľa viacej sami
ako by sa mohlo zdať

nik nepríde
(aby nás objal)

nik nepočuje
(čo hovoríme)

nik nevcíti
(čo zamlčíme)

plačeme
(až keď všetci spia)

a rozprávame sa
(až keď sme od seba)

sme oveľa viacej sami
ako si myslíme že si želáme

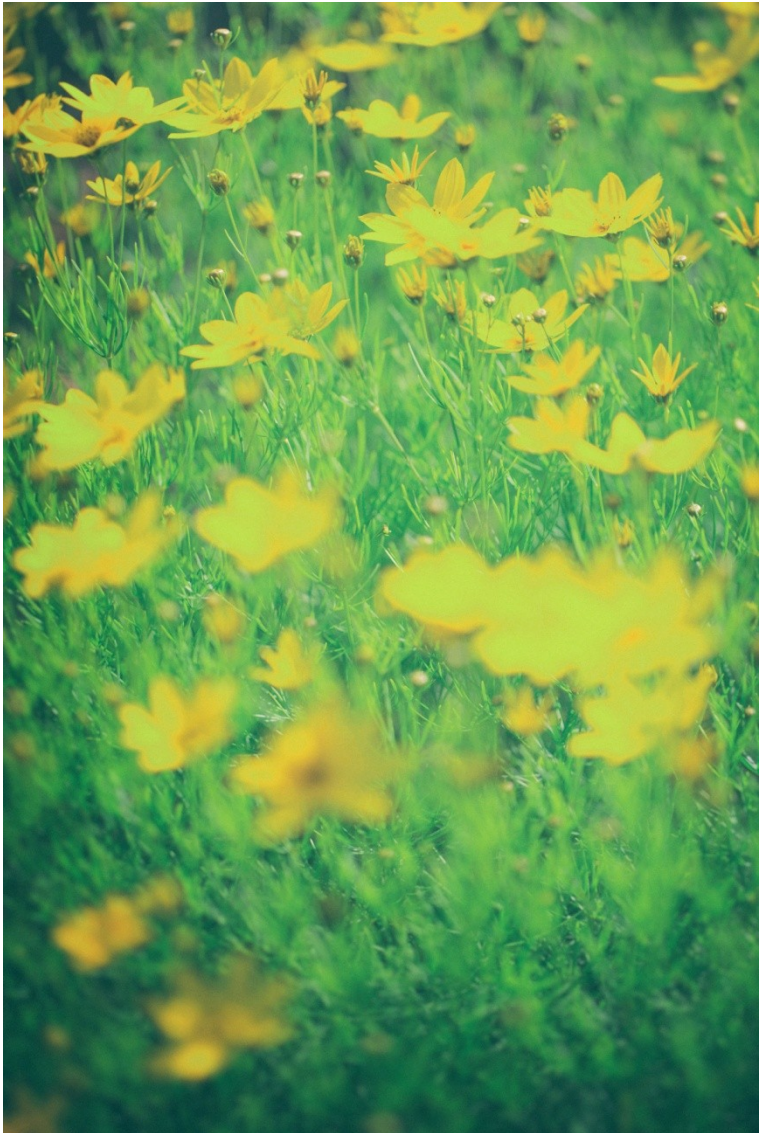
radšej sa učíme vyhnúť bolesti
(ako sa naučiť plakať)

radšej sa skryjeme do seba
(mysliac si že je to tá ťažšia cesta)

a pritom by nadovšetko stačilo
kebyže prídeš

a sa spolu zmierime
s tým

že sa ľúbime

27.

povedz mi

že

ma

ľúbiš

že chceš byť so mnou

(jedno čo by stalo)

že Ti záleží

iba na mojich dotykoch

iba na mojich bozkoch

(a mojich zbytočne komplikovaných slovách)

ktorými Ti podvedome vyjadrujem

že

som

si

všetko

uvážil

(že jediné

čo nás zachráni)

je naše milovanie

(povedz mi)

že chceš
byť pri mne

(jedno čo by sa stalo)

a ja sa Ti priznám
že niekedy žiarlim
na Tvoju minulosť

(že moje slová majú viacero vrstiev)

a že len Ty vieš

nájsť
v
nich
to

o čom sám neviem

(odpust' mi)

(prosím, odpust' mi)

ale
ja
Ľa
tak
strašne
moc
milujem

tak (prirodzene)

nadovšetko milujem

28.

prezerám si naše fotografie

(ja viem

že

ich

nemáš)

že si si ich odo mňa priala

ako som si prial ja

aby ma niekto ľúbil viac

ako

ľúbi

seba

(ale potom som si uvedomil)

že by to bolo iba ďalšie väzenie

že všetky tie slzy

(to

čomu iba my rozumieme)

sú

utajené

(všadeprítomné)

tekuté

spomienky

prezerám si naše fotografie

(vnímajúc)

prvý deň našej lásky

že

sa prelína

s najkrajším dňom

môjho

života

(že o čo viacej

vnímam krásu

tohto sveta)

o to viacej ma bolí

že tu

nie

si

(prezrad'

mi

kde si)

(prezrad'

mi

ako sa máš)

(nad čím premýšľaš)

či to má niečo spoločné s tým

ako sa kvety
zohrievajú

po
daždi

(prezerám si naše fotografie)

k jednej som napísal

že **prvá** si **Ty**

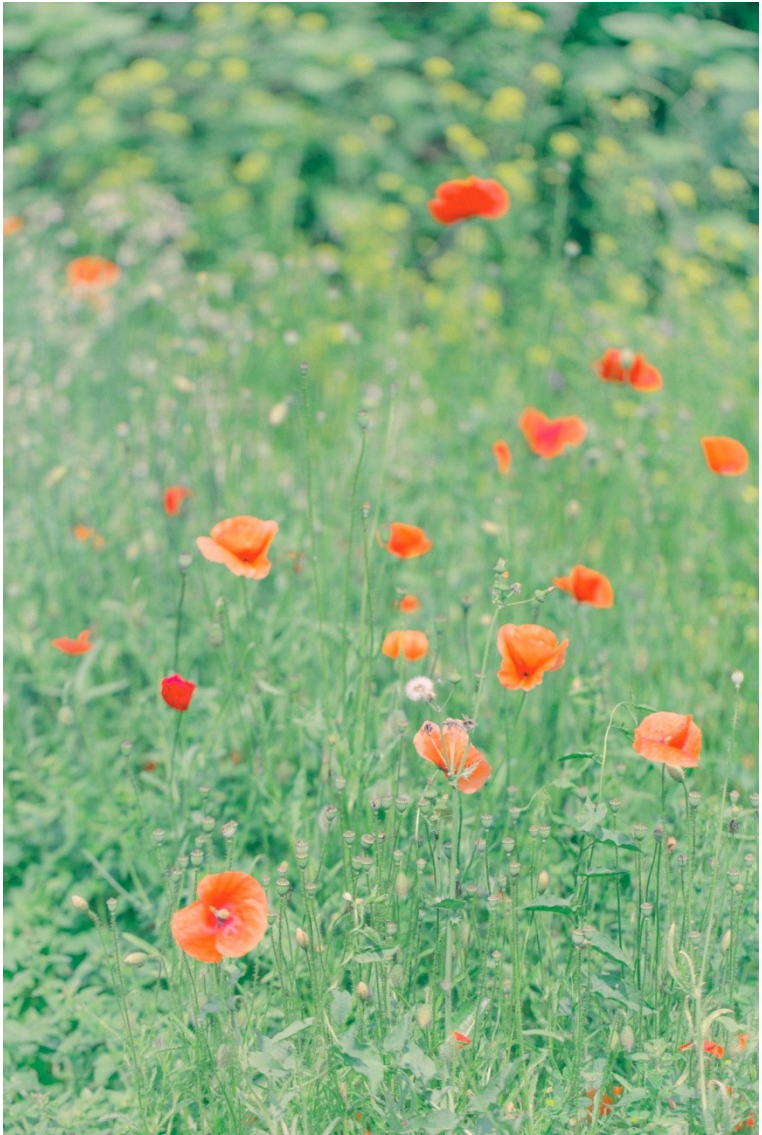
(že

druhý

som

ja)

a **tretie** ja naše **slnko**

29.

P.S.:

napíš mi

že ma miluješ

a ja Ťa vyslobodím

(odtiaľ

kde práve si)

už nikdy

nebudeš zaspávať

(s tým že plačeš)

cez

zatvorené

oči

(a

nik

Ťa

nevidí)

P.S.2:

napíš mi

že ma miluješ

(nič viac)

(nič menej)

(iba ak to naozaj tak cítiš)

(som ešte stále
pre Teba
tu)

možno o kúsok ďalej ako Ty

(možno o kúsok spätne ako Ty)

rozhodne očakávajúc
že
prítomnosť
nastane

P.S.3:

napíš mi

že ma miluješ

(a ja Ťa vyslobodím)

odtiaľ

kde práve si

(viac)

ja som jediný

ktorý

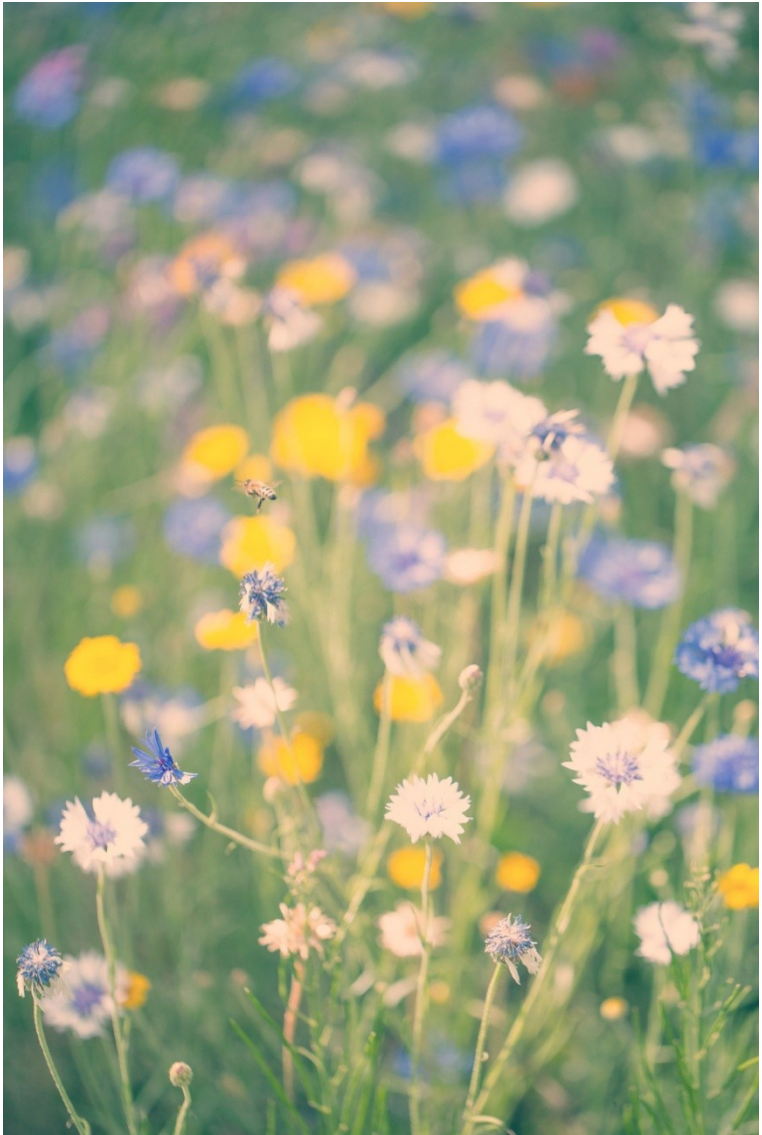
vie

že najviac

zo všetkých kvetov

miluješ

maky

30.

dobrú noc
miláčik

Púbim Ťa

(neopísateľne mi chýbaš)

(viem že vieš)
neexistuje nik

kto
by
Ťa
miloval

tak ako Ťa milujem
ja

(a ja Ťa milujem
všestranne)

vôbec nie z toho banálne
podvedomého dôvodu

aby
som bol aj ja Púbený

(milujem Ťa)

lebo som dozrel

a je mi jasné
že to u Teba

ešte
bude
trvať

(ale ja počkám)

(trpezlivo)

(jedno ako dlho)

kým povieš
že si tu

pre mňa

(a sa nežne spýtaš)

“Ľúbiš

ma

ešte?”

31.

P.S.:

príd' ku mne

ostaň

so

mnou

(jedno kde práve si)

už sa tam nevrát'

(ja Ti rozumiem)

(precítil som všetky možnosti)

(to

Ťa

prit'ahuje)

chceš byť moja?

P.S.2:

príd' ku mne

ostaň so mnou

(to je Tvoja bolesť)

čo objavíš pod mojimi slzami

(ten dôvod

prečo

mi

veríš)

dávno

(dávno)

pred tým

ako som sa Ti prvýkrát prihovril

P.S.3:

príď ku mne

(ostaň

so

mnou)

neskutočne

rád

sa na Teba

pozerám

32.

P.S.:

zakaždým

keď som v lese

cítim moje slzy

možno

(keď nad tým tak premýšľam)

je to preto

lebo by to mohlo byť ako pred dvesto

(ako pred päťsto)

(neviem)

(na tom nezáleží)

proste pred veľa rokmi

(ďaleko od dnes)

kde práve cítim

ako

mi

chýbaš

P.S.2:

(potom si uvedomím)

že raz

keď obaja už nebudeme na tomto svete

niekto

si prečíta

čo som Ťi napísal

a len tak pre seba

(si tajne povie)

že som Ťa neskutočne veľa

Púbil

P.S.3:

zakaždým

keď som v lese

viem

že sa tu vpija

ten pokoj

(ktorý Ťa ku mne prit'ahuje)

(í keď sama nevieš)

(čo to je)

ja viem že ma ľúbiš

(že jedine mňa)

naozaj
ľúbiš

33.

čo povieš na to
kebyže sa stretieme

(môže to byť miesto

kam
chodieváš
rada)

(môže to byť miesto

kam utajene

veľmi zriedka

chodievam
ja)

rozhodne niekam

kde úplne

(v zmysle
ktorý sa nedá opísať)

proste inak

(nezabudnuteľne)

chutia
bozky

(čo povieš na to)

kebyže sa spoja
naše pery

(mimo každého prečo nie?)

(mimo každého prečo áno?)

a budeme
od tej chvíle

na to miesto chodiť

už len
spolu

34.

P.S.:

poslednú noc som
sa cítil stratený

(neviem opísať to presne)

boli tam kúsky samoty
boli tam zlomky nepoužitých slov
boli tam dozreté dotyky

bolo tam obrovské
chýbaš mi

(až kým som zatvoril oči)

(cítiac naraz)

že si šťastná
(lebo ležíš pri mne)

že som šťastný
(lebo sa zajtrajšok vzdialuje)

že sme šťastní
(lebo už len jedna myšlienka)

a budeš zaspávať

pod
mojimi
rukami

P.S.2:

poslednú noc som
sa cítil stratený

spomínal som
ako si povedala

že len niekto schopný
hlbokej lásky

Ta dokáže objat' slovami

(a ja som ďakoval samote)

a ja som ďakoval nepoužitým slovám

(a ďakoval taktiež dozretým dotykom)

že zmizli naraz

(ako som Ti zašepkal)

že "cítim
ako sa zajtrajšok vzdial'uje"

(dokým mám zatvorené oči)

a Ty
zaspávaš

pod
mojimi
rukami

35.

P.S.:

predstav si
ako sa rozprávame v tme

(ako mi hovoríš o sebe)

o tom všetkom
čo si zažila predtým

(ako
si
ma
spoznala)

(ako Ti neskôr hovorím o mne)

(čo sa konečne zmenilo)

(čo ostalo našťastie rovnaké)

presne od tej chvíle

keď som si aj ja uvedomil

že
si
ma
spoznala

(ako je iba svetlé ja)

(ako je iba svetlé Ty)

a medzi tým

nekonečná

noc

P.S.2:

predstav si

ako sa rozprávame v tme

ako ma učíš Tvoje sny

a ja Ťa učím ich snívat'

(a už rozumiem

prečo si mala strach)

(z čoho pramení Tvoj smútok)

a prečo si povedala

len

ma

nenechaj

do

Ťeba

zaľúbit'

P.S.3:

predstav si

ako sa rozprávame v tme

pýtaš sa

kedy som naposledy plakal

(a v tom tichu cítíš

že som na ostrove
svojej duše)

a do Tvojich pier

(tak trochu nečakane)

sa
vpili
moje
slzy

36.

keď zaspávam
(moje vnútorné slová
sa rovnomerne dotýkajú Teba)

pýtajú sa
ako sa máš

(čo si dnes robila)

(či nosíš ešte ten prsteň)

a kedy sa opäť stretneme

keď zaspávam
(moje vnútorné slová
sa rovnomerne zhodnú)

že sa mi páčiš smutná
že sa mi páčiš veselá

(a že sa mi páčiš aj vtedy)

keď ani sama nevieš
z čoho práve vznikli
Tvoje slzy

keď zaspávam
(moje vnútorné slová
sa rovnomerne dostávajú na povrch)

čítam si z nich chvíle
zoradené naopak

(ako si si raz o mna oprela hlavu)

(ako sa raz z ticha uplietla noc)

ako sme vedeli

že máme pred sebou

neskutočne dlhú cestu

(a potom tú)

keď som sa Ti

prvýkrát

prihovoril

37.

vitaj

(láska moja)

vitaj v novom dni

(takmer celú noc som nespal)

lebo je to príliš krásne

keď

ležíš

vedľa

mňa

(keď sa ma cez deň pýtajú

či

som

zaľúbený)

(a ja neprezradím nič)

(len neskôr)

(keď sme mimo ostatných)

(opatrne nastane noc)

(my sa milujeme)

(milujeme sa

v skrytom vedomí)

že pre iných
neexistuje smrť

ale my dvaja sa dokážeme vysporiadať

(my dvaja sa odvážime v sebe
navzájom vyvolať)

ten najvzácnejší druh
príbuzného
smútku

vitaj
láska moja

(vitaj v novom dni)

(celú noc som Ťa strážil)

lebo je to nenapodobiteľné

keď ležíš
vedľa
mňa

(keď nadržanom zatvorím oči)

(Ty sa pomaly prebudíš)

(mysliac že ešte spím)

a

ešte dlho

spolu

počúvame

(ako sa

do blízkych

myšlienok

roznežňuje)

májový

dážď

38.

piatok
je väčšinou ten zvláštny večer

keď cítiť presne

čo máme

čo predstavujeme pre iných

(a kým
naozaj sme)

možeš si vybrať

(úplne všetko
čo si praješ)

(môžeš byť sama)

(možeš byť so mnou)

(neboj

to zvyšné

nad čím nepremýšľaš

by najradšej

za Teba

vybrali

iní)

piatok
je niekedy ten zvláštny večer

keď cítiť presne

že sa dnes splnilo niečo

čo si si tajne priała

(keď na chvíľu horelo nebo)

a na Tvojom srdci
bola vidieť jazva

z príliš
dlhej
samoty

piatok
(je dnešný večer)

keď opäť nezáleží na tom
(čo máme)

keď opäť nezáleží na tom
(čo pre iných predstavujeme)

lebo je to nepodstatné

(keď príde noc)

a Ty si vyberieš

(že sa schúliš)

pod

moje

dotyky

39.

/štvrtý apríl/

ulice sú plné
lebo včera

sa

skončili
prázdniny

prišiel autobus

(všade
deti)

a keď som

si sadol

na

posledné
miesto

šofér

prišiel k

neznámej pani

(povedal

že už má dost' drobných)

(ak si praje)

že by jej teraz

rozmenil

ulice sú plné

tak ako vždy

domýšľam si

do vyvolených okien
veľmi
konkrétne
osudy

(o ktorých nič neviem)

(ale tvárim sa že viem)

o to viac
čím
dlhšie
sme
povedľa
zastavili

(ulice sú plné)
pribudol šum
(pôsobiaci pokojne)

pribudol pohyb
(pôsobiaci pokojne)

pribudli úsmevy
(pôsobiace pokojne)

akoby
si zem
do
dráhy
pridala
ešte
jedno
slnko

akoby
veľmi dávne slzy
prestali padat'
do veľmi dávnych slov

(hoci tá
decembrová tma
bola pri mne
až
do
konca
marca)

ulice sú plné
(myslím na Teba)

na konci viet
sa pýtajú
ako by si to vnímala Ty

(a keď sa vcítim do odpovede)

(a keď si predstavím

že ma
práve
vidíš)

ako moja tvár zrkadlí
Tvoje myšlienky

by si opäť
cítila

že som Ti blízky

40.

snívало sa mi
ako som Ťa po rokoch opäť videl

(stála si na druhej strane cesty)

premietalo sa
že ostaneme sami

(že prídem k Tebe)

a po nekonečnej pauze
sa do prítomnosti rozvinie
naše objatie

(potom som si uvedomil
že to je len predstava)

že nie sme sami

že sme každý na svojej strane

(v
tom
prišiel
Tvoj
autobus)

a keď
sa
dopremietalo niečo

čo
sme
zažili

(som premýšľal

či si si ma
vôbec
všimla)

(ale práve vtedy
odišiel)

a Ty

tam

ostala

stáť

41.

[23:55]

jediné

(po čom túžim)

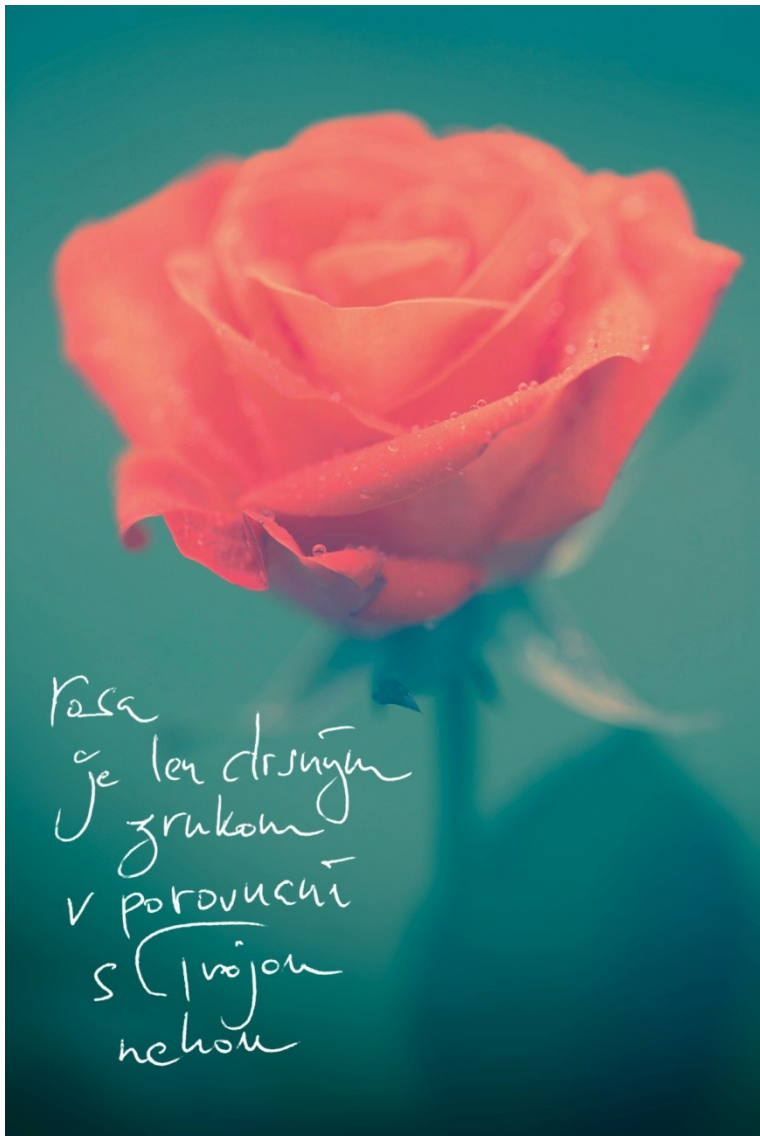
je cítiť

ako bije

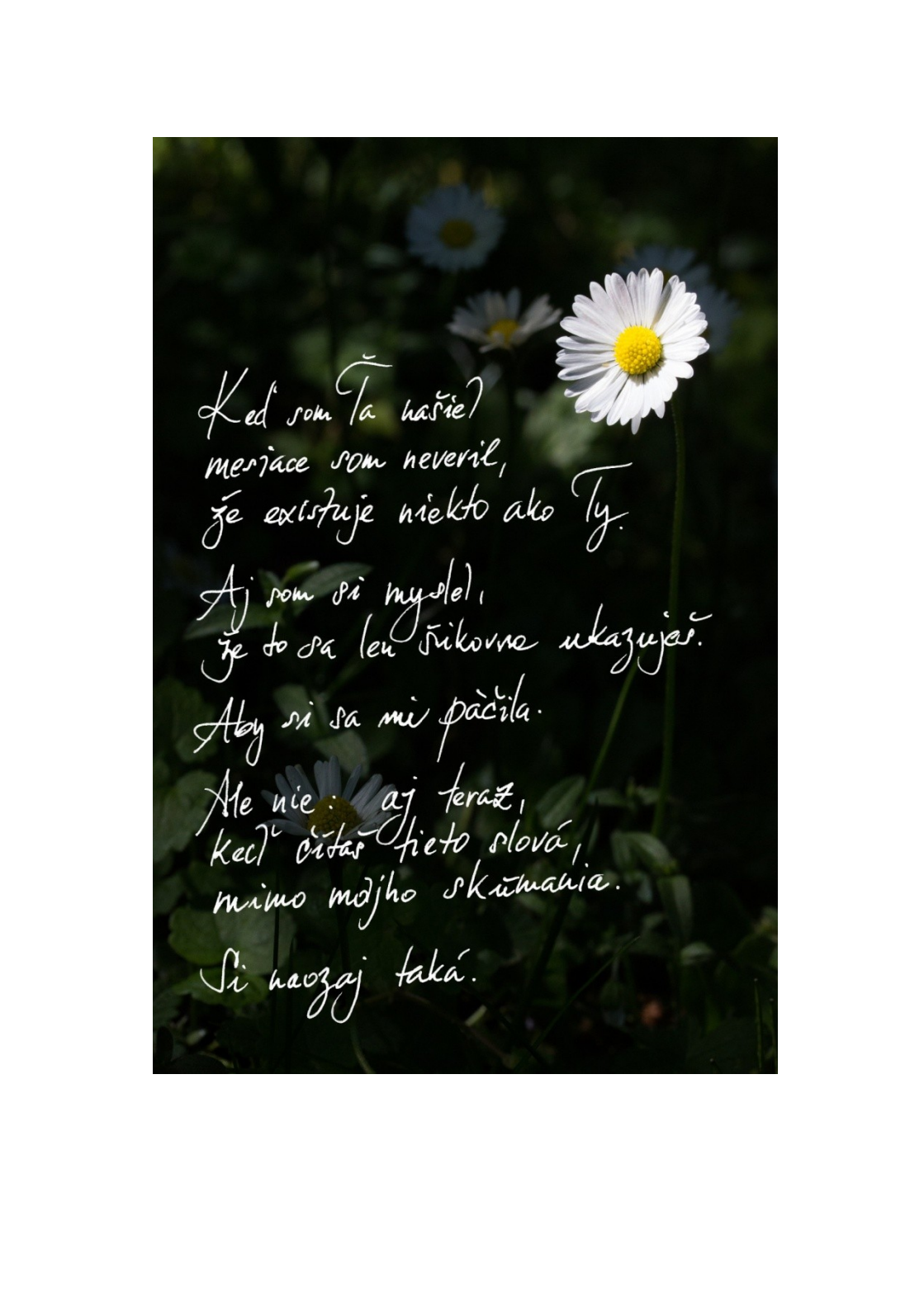
Tvoje

srdce

Básňografie

Rosa
je lep drsným
v zrakom
v porovnaní
s (trojou
nehou

A photograph of a field of daisies with handwritten text overlaid. The background is dark and out of focus, showing several daisies. One daisy is in sharp focus on the right side of the image. The text is written in a white, cursive script.

Ked som Ťa našiel
meriace som neveril,
že existuje niekto ako Ty.

Aj som si myslel,
že to sa len ťikorne ukazujú.
Aby si sa mi páčila.

Ale nie: aj teraz,
keď čítam tieto slová,
mimo môjho skúmania.

Si naozaj taká.

Jedine
co sa medzi
nami mení

Je
že ti raz poriem
že Ťa milujem
a inokedy
že Ťa ľutím

posledná noc
na konci ticha
som ti ešte vdachu
písal básen

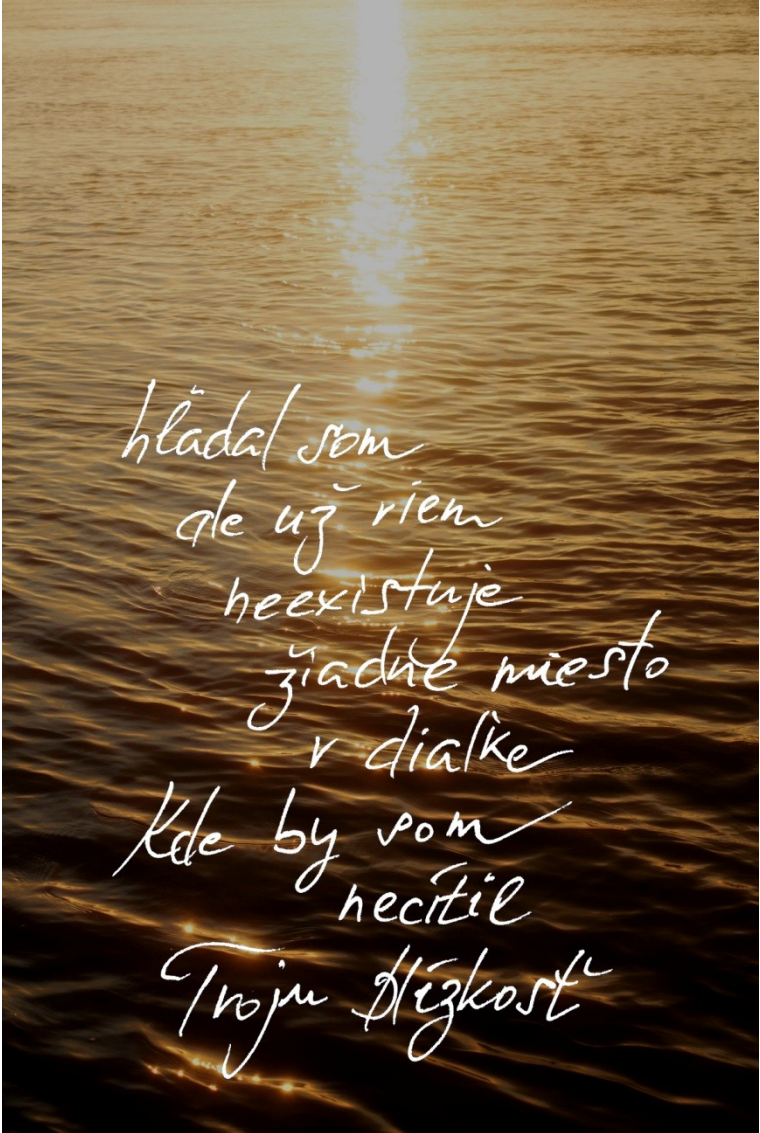
niečo v zmysle
že si ozvenou môjho ticha

ktorú som si
uzamkol
do
srdca

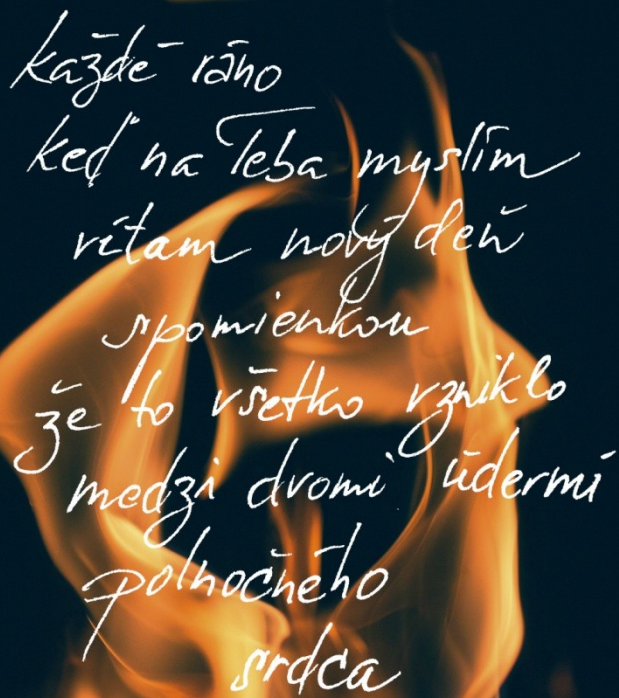

F.S:
najprv
som si
nebol inty
ale dues
uz viem
ze si to Ty
kto
nehapadue
uci
kvetu
kritu

kazdú noc
som tu pre Teba
či si šťastná
alebo Ťa niečo trápi
vykrič sa do mojej duše
a až potom
si v mojich rukách
odpočin

hládal som
de už riem
neexistuje
žiadne miesto
v dialke
Kde by som
nečítal
Troju blízkosť

každě ráno
keď na Teba myslím
vítam nový deň
spomienkou
že to všetko vzniklo
medzi dvomi údermi
polnočného
srdca

myslím na Teba
niekde vo vnútri mňa
si

lúta - ktorej sa dotykam
srdce - ktorým prehriem

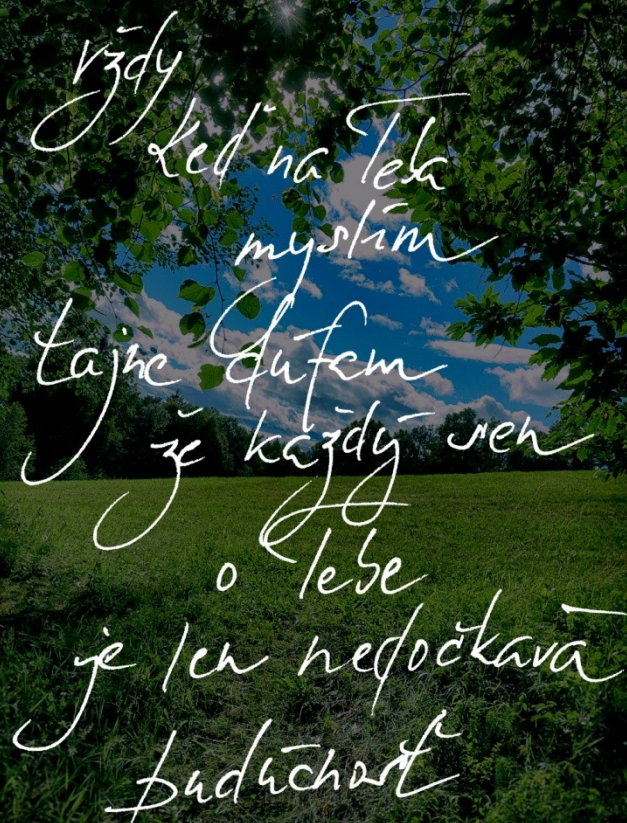
ten cit
že go Tebe tuzim

Ked' budu vny vysoke
a froh daleko

Kedykolvek si budeš prít'
vymen' Troj strach

Za
moje
kridla

vždy
když na Tebe
myslím
tajně dušem
že každý sen
o Tebe
je jen nedočkavá
budoucnost

už som sa ti chcel priznať
(že ťa ľuším)
ale v strede vetty
ma prerušili
Troje
špery

Keď zavrriem oči
ešte počujem Troje vety
(vich presnom stede)
akoko by mi chceli opäť
prezradiť

že potrebuješ
niekoho

pri kom
môžeš byť
krehká

čas som si prvýkrát uvedomil
že, aj keď to malo byť
posledný krát
nedáva to ďalej zmysel
Ti niečo tajiť
pod' so mnou
Lúbim Ťa

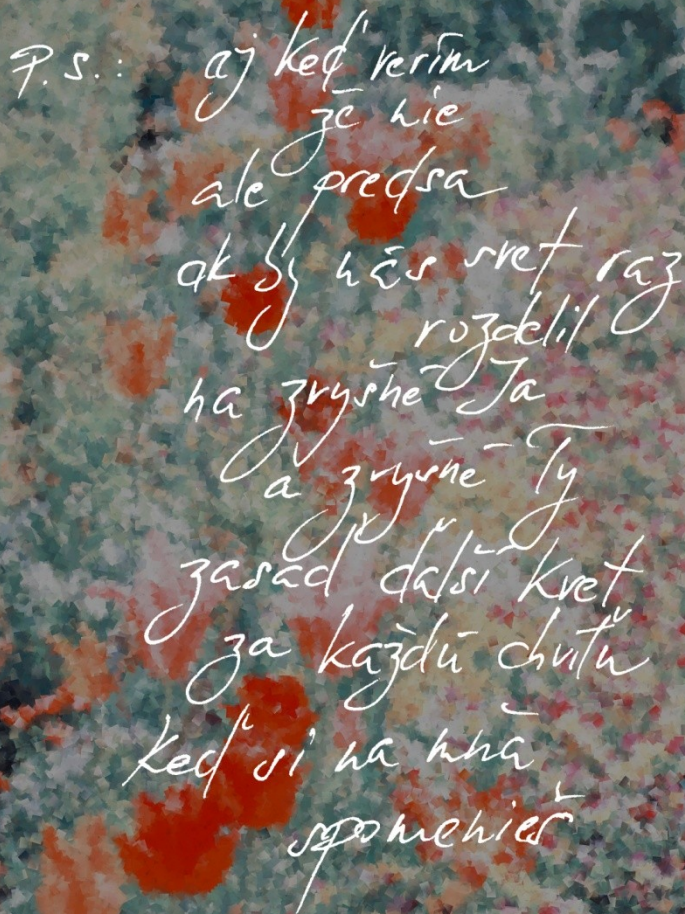

to je to zúštie ac Tebe
že ten katoko je schovaný
niečo tak významné
čo poletuje z Trpezí
uvidieť
dotknúť
vezmeť
len nevápedne spomaliť
a bez uráženia
milovať

myšlím na ten pokoj
který zaplnil místností
s polestou štěstia na trávi
do tvoj šepkám
heskele "čubim ta"

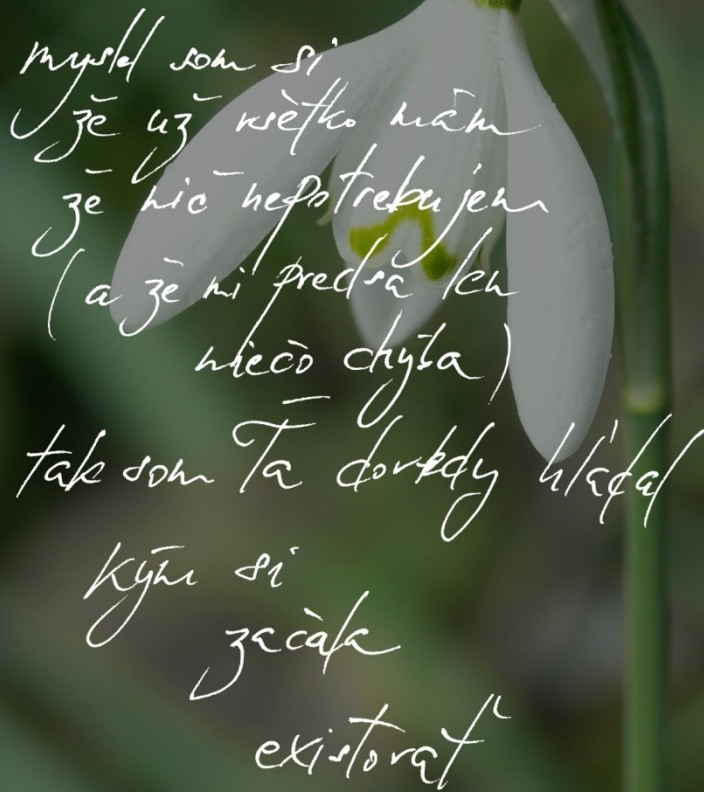
dýcháš pomaly
neprehadzujes sa

hoc sa odmotáva
túško čakám
kyž sa zobudíš
a opätujes moje slová
úševom oči

F.S.: aj keď verím
že nie
ale predsa
ak by nás svet raz
rozdelil
na zvršne Ja
a zvršne Ty
zasad ďalší kvet
za každú chvíľu
keď si na nás
spomenieš

v noci
ked' som zostrojil dážď
pot' si už dávno
v mojom sne
šepkať som Ti
čo si šepkajú krapky
" Ostaníme spolu.
Presne ako sme. "

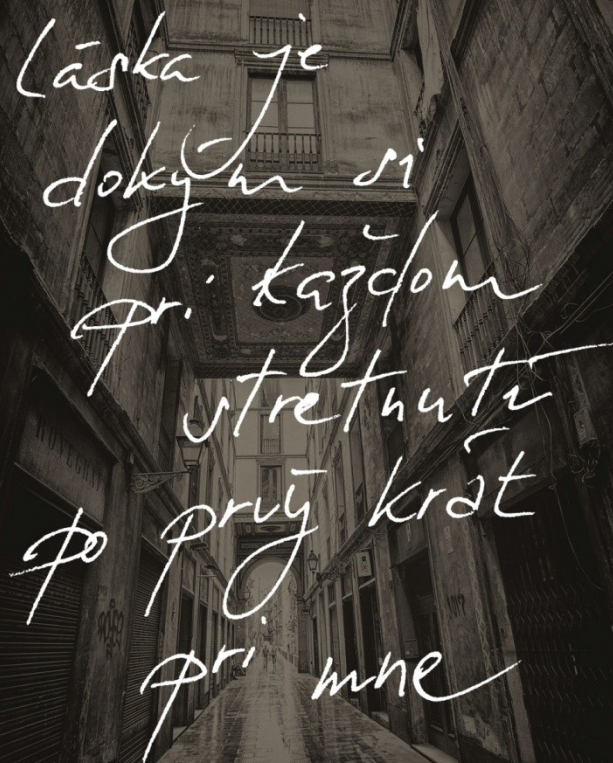
myslel som si
že už všetko mám
že nič nepotrebujem
(a že mi predsa len
niečo chýba)
tak som Ťa dovedy hľadal
kým si
začala
existovať

Právě Ti baven
a Ty se pýtaš
proč mlčím

nic
nic se nestalo

len hledám spánky
(které se rýmuji)

na
Troje
dotyky

A black and white photograph of a narrow, empty street in an old city. The street is flanked by tall, multi-story buildings with classical architectural features like windows with balconies. The perspective is looking down the length of the street, which is paved with cobblestones. The lighting is dramatic, with deep shadows and highlights on the buildings and pavement. Overlaid on the image is handwritten text in a cursive script.

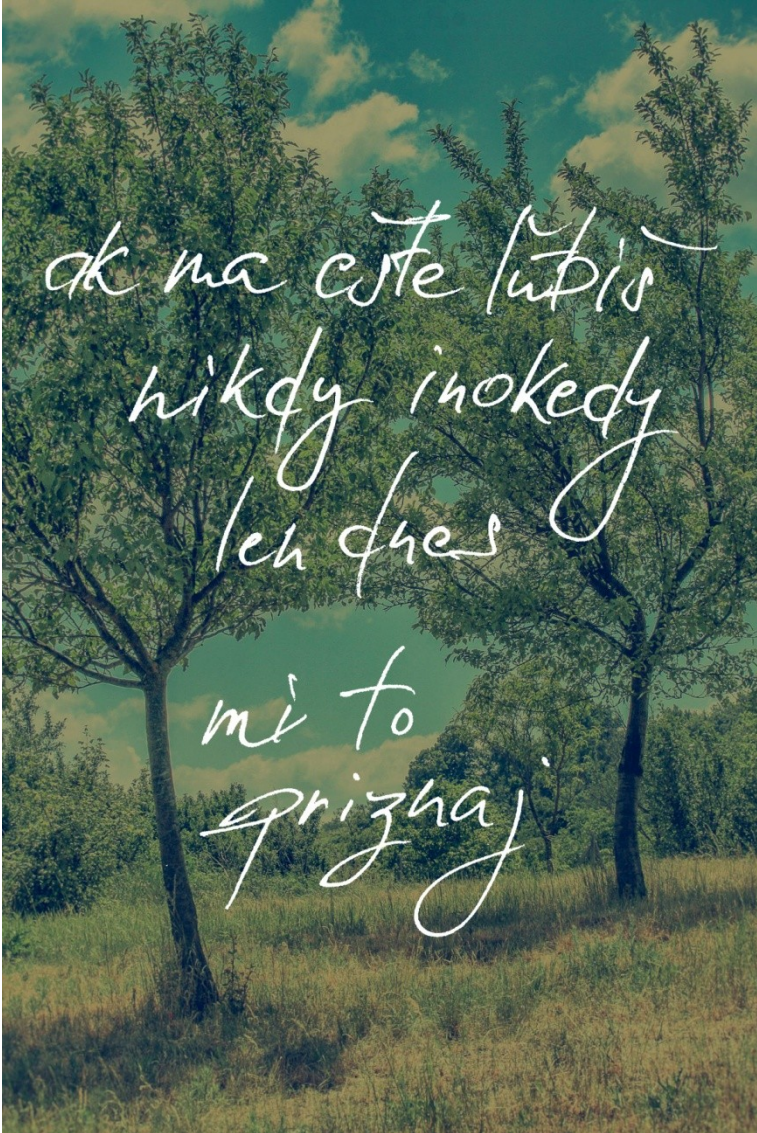
Láska je
dokým si
pri každom
stretnutí
po prvý krát
pri mne

je toho veľa
čo už vieš
je toho veľa
čo tajne čítis

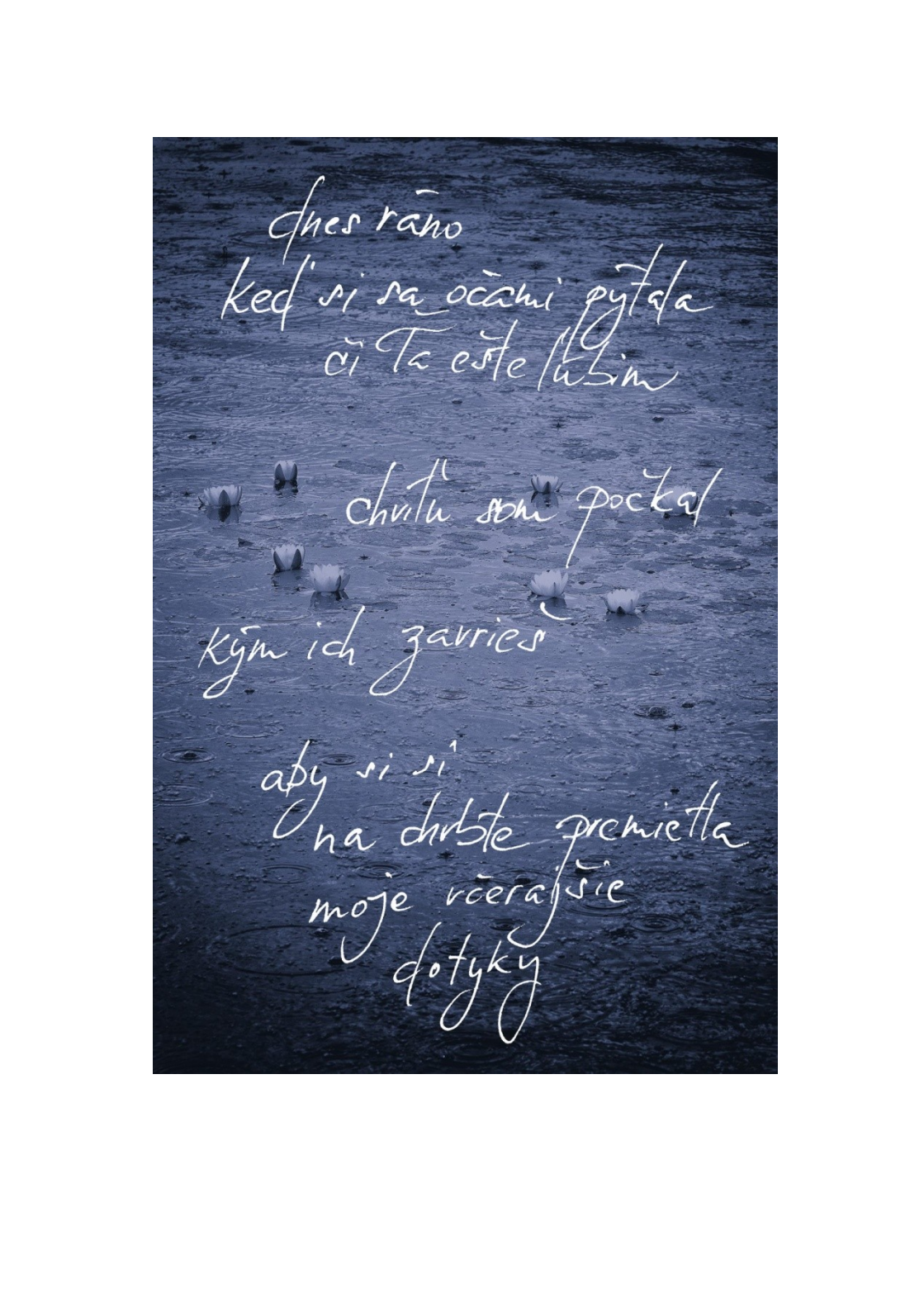
ale až keď
použiješ krídla

na naučis
dýchať

A photograph of two trees in a field with handwritten text overlaid. The trees are green and leafy, standing in a field of tall grass. The sky is blue with some clouds. The text is written in a white, cursive font.

ak na este lubis
nikdy inokedy
len dnes

mi to
prizhaj.

dnes ráno
keď si sa očami pýtala
či tá ešte ľuším

chvíľu som počkal
kým ich zavries

aby si si
na chvíľke premietla
moje včerajšie
dotyký

A dark, rainy night scene. A street lamp is illuminated, casting a soft glow. Rain is falling heavily, creating a blurred, streaky effect. In the background, there are bushes and a paved area. The overall mood is melancholic and romantic.

dažd

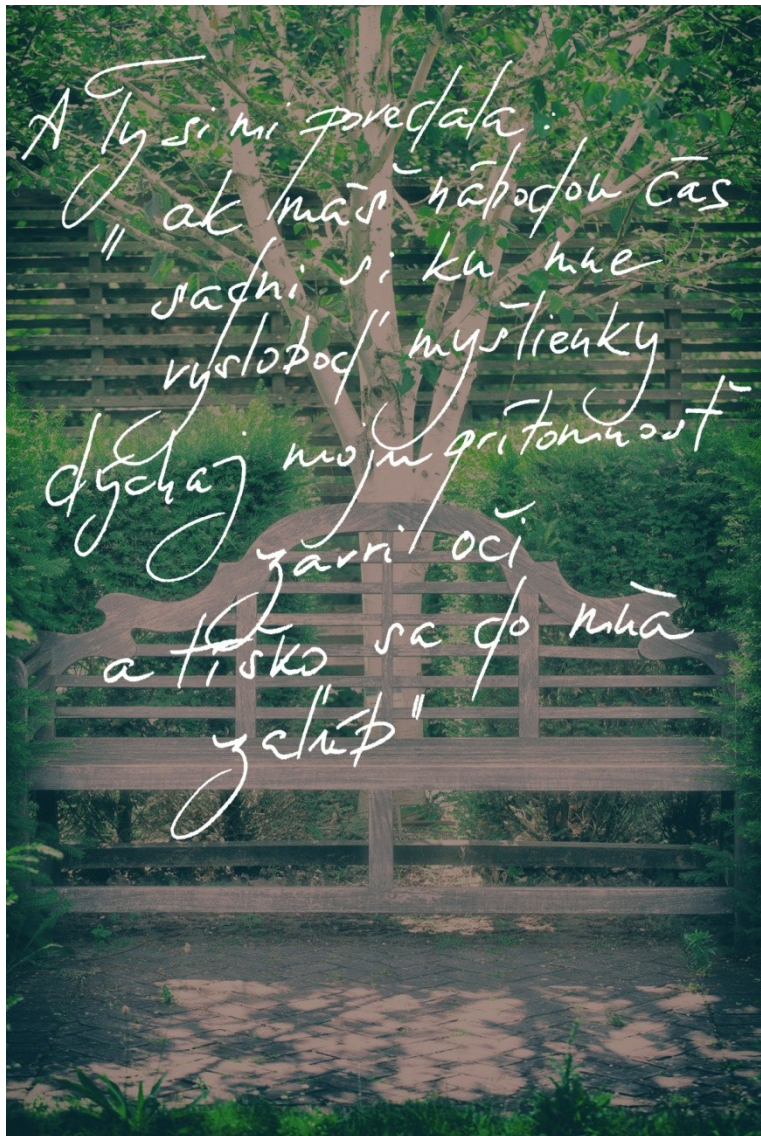
to je moje srdce
haruby

aty si aj v dialke
počula

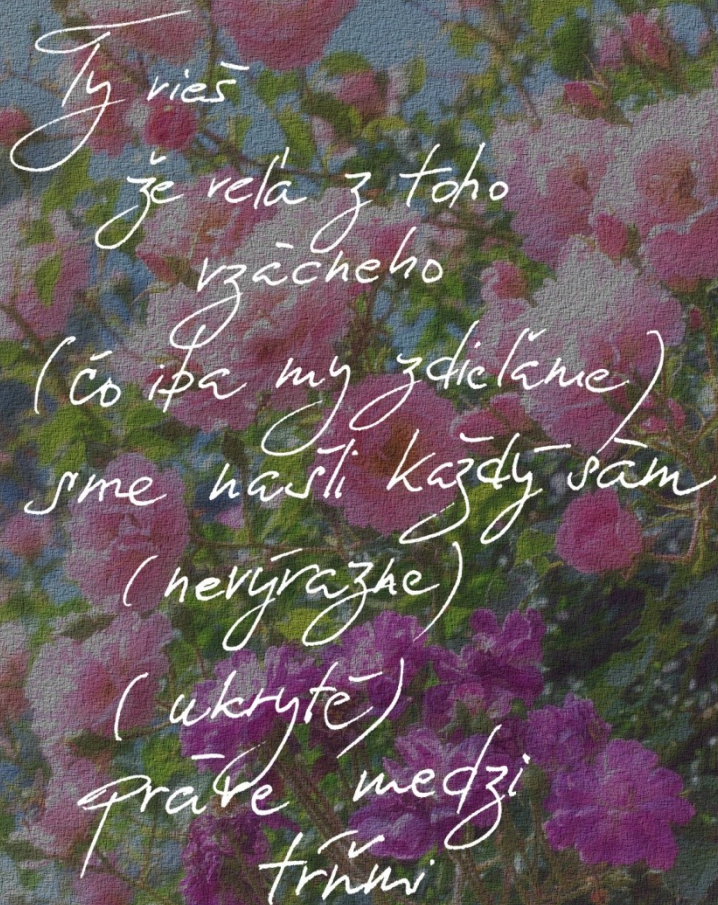
ako mi

chybás

leu som ti dieť napísať
že sa nič nezmenilo
že to podstatné
je hneď
že neexistuje nič
že aj priestor
je iba čas
ktorý sa pomalšie
mení

A Ty si mi povedala:
"ak máš náhodou čas
sadni si ku mne
vylodod' myšlienky
dychaj moju prítomnosť
zarri oči
a tisko sa do mňa
zľuf"

Ty vieš
že veľa z toho
vzáčného
(čo ipa my zdieľame)
sme navštívi každý sám
(nevýrazke)
(ukrytē)
práve medzi
trnami

lūbim Tā

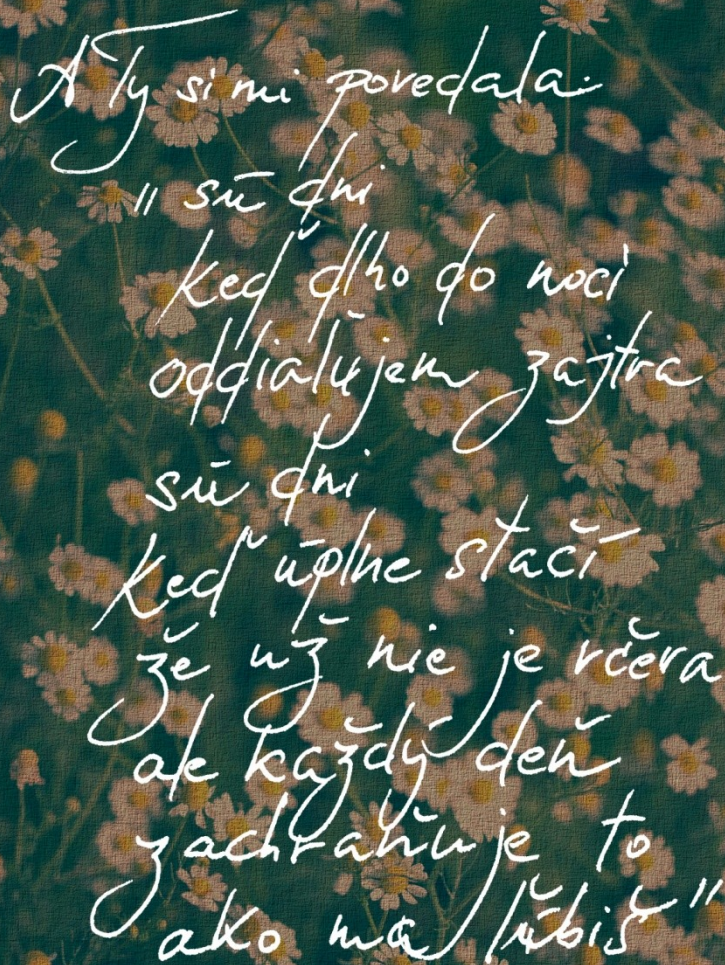
i ked' neviem zmehit'
cō polo

lūbim Tā

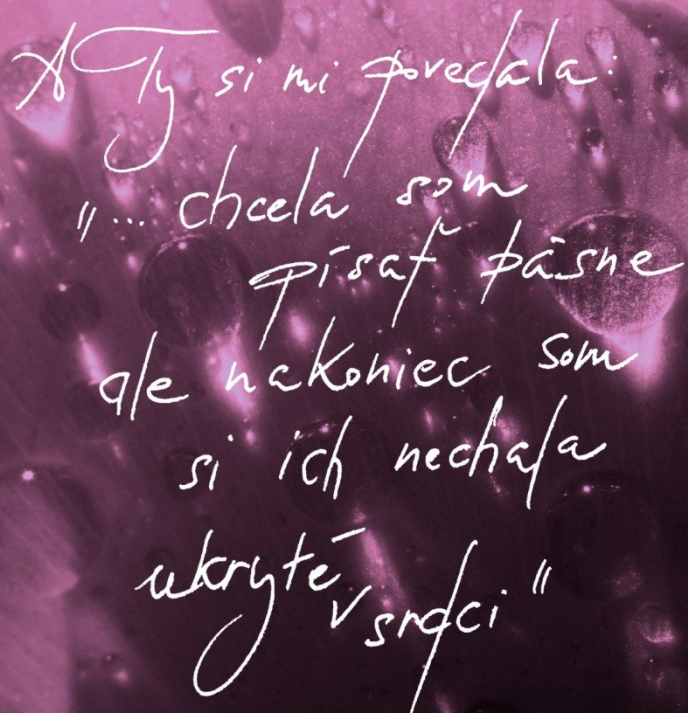
i ked' neviem prīvolat'
cō mā prīst'

lūbim Tā

(lūbim Tā)

The image features a dense field of small white daisies with yellow centers, set against a dark green background. The flowers are scattered throughout, creating a textured and naturalistic backdrop. Overlaid on this background is a handwritten message in a cursive script. The text is written in white ink and is arranged in several lines, starting from the top left and moving downwards and to the right. The handwriting is fluid and personal, with some letters being larger and more prominent than others. The overall composition is aesthetically pleasing, combining nature with a personal message.

A Ty si mi povedala:
"sú dni
keď dlho do noci
oddialujem zajtra
sú dni
keď úplne stačí
že už nie je včera
ak každý deň
zachraňuje to
ako ma ľúbis"

Aty si mi povedala:
"... chcela som
pisaf pásne
ale nakoniec som
si ich nechala
ukryté v srdci"

ležíš vedľa mňa
šepkám ti slová
dve
viaccej netreba
áno je to nič
v porovnaní s
vesmírom
ale čo sa šepka
je vždy zrada
a vesmír je nič
v porovnaní s
Tebou

[predošlé zbierky]

[8.] { namiesto ticha }

23.03.2018

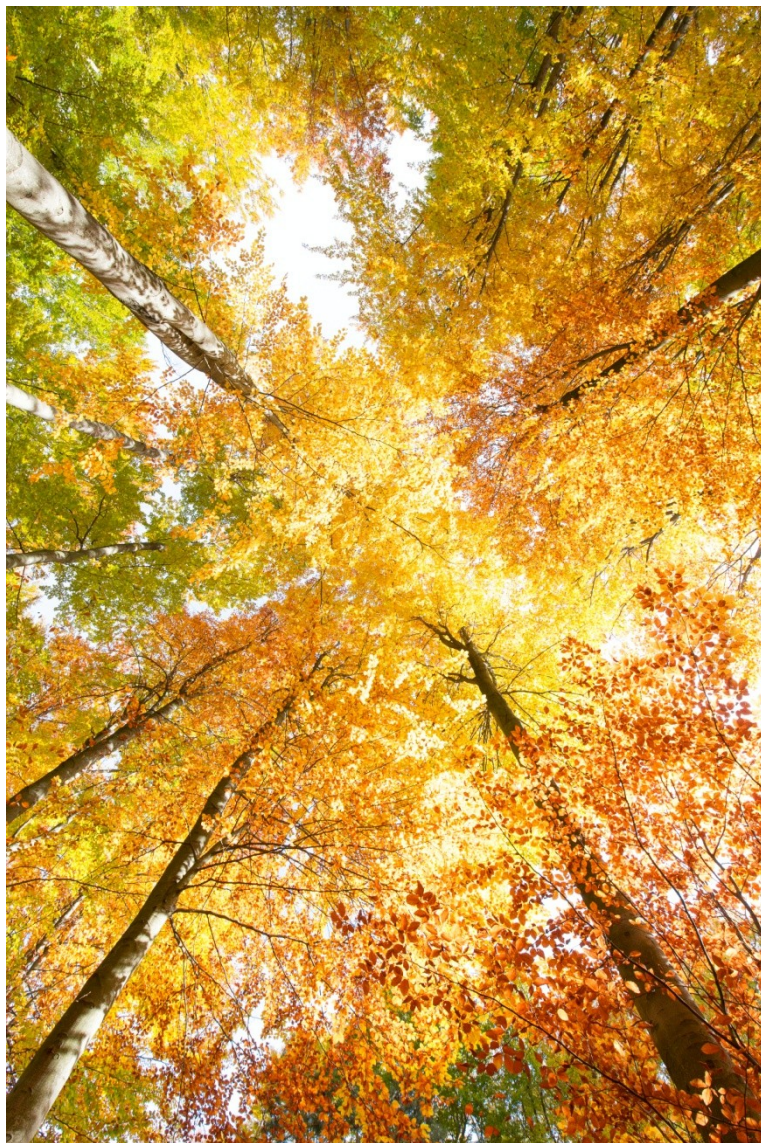
[7.] { ešte jeden dážď }

21.10.2017

[6.] { stromy vyššie ako ja }

18.04.2017

[5.] { nádychy }

08.10.2016

[4.] { uč ma dýchat' }

13.06.2016

[3.] { keď si s labuťami zdieľala smäd }

23.01.2015

[2.] { na dotyk blízke }

04.12.2013

[1.] { prúdy myšlienok }

07.02.2012

copyright © 2018 miloslav bartos

facebook www.facebook.com/blogmiba

homepage dychajma.com

email newdawnfades@gmx.org